

РЕШЕНИЕ

№ 5757

гр. София, 12.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **10905** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба с вх. № Ц-03-4223 от 27.08.2025 г. подадена от „А 1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК:[ЕИК], представлявано от А. В. Д. и М. М., чрез процесуалния представител- ст. юрк. Ш., срещу Заповед № 6619/30.07.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която е забранено на „А1 България“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика, по смисъла на чл.68г, ал.1, във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите, а именно: да отказва да приема заявление за пренос на номер на предплатена карта с мотив, че не е налична в обекта СИМ карта; да изисква неправомерно сума за смяна на SIM карта, която не е могъл да активира, поради отчетена негова грешка в системата му; да предоставя на потребителите информация /в т.ч. в приложението Моят А1 на интернет страницата му/ за валидността на предплатена СИМ карта и за сумата по нея, която не съответства на реалната.

В жалбата са изложени доводи за нищожност на издадената заповед, като постановена извън материалната компетентност на органа. Посочва се, че правилата да преносимост на номера са уредени в ЗЕС, и в подзаконовите му актове – функционални спецификации за преносимост на номера, както и процедури за преносимост на номера. Твърди се, че по тези процеси КЗП няма материална компетентност, а такава има Комисията за регулиране на съобщенията. Наведени са и аргументи за незаконосъобразност на оспорения акт, като се твърди съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие на акта с материалноправни

разпоредби, както и несъответствие с целта на закона. Застъпена е позицията, че фактичката обстановка по казуса не е описана пълно и ясно и не съответства на реалността, като не са отчетени сведенията от дружеството жалбоподател в хода на административното производство. Посочва се още, че Комисията не е установила по безспорен начин наличието на посоченото в заповедта нарушение, с което е нарушила правилото на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП и принципите за издаване на административни актове, заложи в АПК. Жалбоподателят моли оспорената заповед да бъде отменена изцяло. Претендира разноски.

Ответната страна- Председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез процесуалния си представител гл. юрк. Г., оспорва жалбата в о.с.з на 28.01.2026 г. Счита процесната жалба за неоснователна, като твърди, че оспореният АА е правилен и законосъобразен. Отбелязва, че фактическият състав в заповедта е правилно и последователно описан, а именно осъществяването на нелоялна търговска практика от страна на дружеството „А1 България“, покриваща характеристиките на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП. Оспорва оплакването на жалбоподателя за липса на материална компетентност на АО, като посочва, че не се касае за казус по отношение на съмнения за прехвърляне на номера от един мобилен оператор към друг, и че с оглед изложените обстоятелства в заповедта, КЗП е компетентна да издаде процесната заповед.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Ц-03-4223/ 29.05.2025 г. от Й. С. В.(потребител) и П. И. В.(син на потребителя) относно пренос на мобилен номер [ЕГН] от мрежата на Виваком към А1. Посочено е, че на 09.03.2025 г. П. В. е провел разговор с оператор на *88 с цел да получи информация за условията по прехвърляне на абонат от друг мобилен оператор към мрежата на А1 на предплатена карта /ваучер/. Служителят на оператора е потвърдил, че услугата може да бъде извършена, като титулярят следва да посети лично офис на търговеца. На 10.03.2025 г. синът на потребителя посетил офис на А1 в [населено място], [улица], за да получи предварително информация относно процедурата по прехвърляне на номера на предплатена карта. Първоначално му било обяснено, че не може да прехвърли номера на предплатена карта и му бил предложен план на А1 с подписване на договор, но след настояване от негова страна получил съгласие от обслужващия го служител. За целта, същият ден /10.03.2025 г./ посетил отново офиса на А1 заедно със своята майка, която е титуляр на мобилен номер [ЕГН]. Посрещнати са от същия служител, който, след легитимиране на титуляря с лична карта, е започнал да въвежда данните ѝ в компютър, но по-късно съобщил, че в момента няма СИМ карти за прехвърляне на номера и не може да извърши исканата от тях услуга. Предложено им било да посетят друг офис на оператора, но те отказали. Тогава служителът поел ангажимент, ако се върнат по-късно, да намери свободна СИМ карта. След обаждане от офиса на оператора, че вече била налична карта, жалбоподателите отново посетили магазина. На титуляря на мобилен номер [ЕГН] е предоставен за подпис формуляр на заявление за пренасяне на мобилни номера в мрежата на „А1 България“ ЕАД с № МТЕЛ2025031011289422. В. посочва, че в заявлението не е описана СИМ картата, която му е дадена и не е таксувана. Впоследствие, на 12.03.2025 г. СИМ картата му е подменена с друга, носеща сериен номер 893590134460217906, за която е заплатил сума в размер на 14.89 лв., видно от приложения към жалбата фискален бон № 436100000129092/12.03.2025 г. с основание за плащане „Предплатен пакет А1 за смяна СИМ3 48к

Трио". Жалбоподателите посочват, че се е наложило няколко пъти да посещават офиса на оператора, като желаят да им бъде отговорено, защо при първото им посещение в обекта не е дадено на титуляря да подпише заявление за пренасяне на мобилния номер, след като SIM картата не се описва в него и не е била използвана към момента. Още повече, че на 12.03.2025 г. е получил СМС от Виваком, че на 12.03.2025 г. е спрял услугите, което потвърждава, че на 10.03.2025 г., когато е подадено заявлението за пренасяне на номера, SIM картата на А1 не е била необходима. Синът на потребителя е уточнил, че ѝ е създаден профил в сайта на А1, за да направи справка за наличност по сметката, като и двамата са установили, че по сметката е наличен 1 лв. Посочил е, че в сайта е било записано: „Текущата сума валидна до 12.04.2026 23:59:59 1.00 лв.“, а при следваща справка по телефона; „tekushtata suma vav V. A1 predplatena karta e 1,00 lv. S. e validna do 10,06.2025“. Към жалбата е приложена снимка на двете съобщения. Потребителят отправя искане да му бъде пояснено до кога е валидността на този 1 лв., като определя разминаването в предоставената информация като заблуждаващо и объркващо. Към жалбата е приложена екранна снимка от профила на титуляря в приложението Моят А1 с информация, че текущата сума от 1 лв. е валидна до 12.04.2026 г., а валидността на картата е до 10.06.2025 г.

Във връзка с жалбата на 04.06.2025 г. с Констативен протокол № К-2771777 е извършена проверка от служители на ТО М. при КЗП в търговски обект - А1 магазин В. в [населено място], [улица], стопанисван от „А1 България“ ЕАД, по време на която представител на търговеца е запознат с жалбата и изложените обстоятелства. Установено е, че в обекта има налични предплатени карти за подмяна - чипове, като служителят е пояснил, че сумата за закупуване на такъв чип е 14.89 лв. Поискана е информация кога се активира номерът за пренос в системата на А1. Служителят е отговорил, че това е процес, отнемащ два работни дни, и за да стане активен номерът, клиентът трябва да посети офиса в деня, назначен за пренос, за да го регистрира с регистрационна форма и да заплати сумата 14.89 лв. за предплатената карта. Посочил е също, че потребителят е подал Заявление за пренос на номера на 10.03.2025 г., а е заплатил сумата за предплатената карта в деня на пренасяне на номер [ЕГН] на 12.03.2025 г. Изискано е от служителя да разясни защо на потребителя е дадена втора SIM карта за подмяна, като същият е обяснил, че първата пластика не е могла да бъде активирана в системата на оператора, поради което е провел вътрешна писмена кореспонденция и е установено, че трябва да бъде подменена с нова. Предоставил е кореспонденцията от системата на А1, а именно: „З., моля за съдействие. При стартиране на заявка за пренос на заявление MIEL2025031011289422 с назначена дата за пренос 12.03.2025 г. се налага да се въведе SIM /за подмяна/ за предплатена със сериен номер 8935901990817800643, но дава грешка, заявката е изпратена днес и е въведен този номер на SIM. Моля за проверка какъв е случаят, тъй като клиентът желае да регистрира карта в посочения ден за пренос.“. На молбата за съдействие, служителят е получил следния отговор от А1: „З., необходимо е да въведете нова SIM карта през - добави SIM по заявление, след което поканете клиента, за да му предоставите новата пластика“. Пояснил е, че първата карта е със сериен номер 8935901990817800643.

С констативния протокол е изискано от търговеца да изясни, до кога е валидна сумата от 1 лв. по сметката на предплатената карта на потребителя и защо му се предоставя различна информация в сайта на А1, относно валидността на тази сума.

На 20.06.2025 г. на електронната поща: [електронна поща] е получено писмо вх. № Ц-03- 4223, в което търговецът е посочил, че заявката за пренос на номер [ЕГН] е стартирана на 10.03.2025 г., като преносът е реализиран на 12.03.2025 г. На тази дата /12.03.2025 г./ е извършена замяна на предоставената на 10.03.2025 г. SIM карта с нова - сериен номер 8935901344602179062. Посочил

е също, че причината за замяната е записана в констативния протокол, като смяната на SIM карта, независимо от причината се таксува 14,90 лв. с ДДС, което е отразено в Ценоразписа на дружеството <https://www.al.bg/spravki-tseni-i-taksi>, Т. Цени за клиенти на предплатена услуга.

Предоставената по време на проверката в обекта информация, че при прехвърляне на номер на предплатена карта потребителите заплащат сума в размер на 14,89 лв., не съответства на становището на търговеца и на предоставената информация в ценоразписа на дружеството. Видно е, че прехвърлянето на номер на предплатена карта е безплатно, а в случая потребителят е следвало да заплати сума в размер на 14,90 лв. за смяна на SIM карта, което не е по негова вина, а на оператора, който не е могъл да активира предоставената на потребителя първоначално SIM карта.

В писмото си, търговецът е уточнил, че на 10.03.2025 г., както е отразено в констативния протокол, не е имало наличност на пластики за предплатена услуга, поради което се е наложило да бъде взета от друг търговски обект, като това е направено с цел избягване на ескалация. Приложил е Правилата за преносимост на номер, публикувани на интернет страницата на Комисия за регулиране на съобщенията, съгласно които, на потребителя се дава SIM карта едва след като даряващият доставчик уведоми приемащия, че няма пречки за преносимост на номера и се определи дата на пренасяне. Същият не е изяснил защо тогава на 10.03.2025 г. не е дадена възможност на потребителя да подаде заявлението си, без да му се предоставя SIM карта.

В писмото си търговецът е уточнил още, че е необходимо двукратно посещение на титуляря в търговския обект - при заявяването за пренос и за регистрация на предплатената карта след реализирания пренос.

По отношение на наличната сума по предплатената карта за номер [ЕГН] е посочил, че е валидна до 10.06.2025 г., но не е уточнил на какво се дължи разминаването в информацията, предоставена в профила на потребителя на сайта на А1.

Поради което, на 24.06.2025 г. е изпратено писмо на електронната поща на търговеца, и е изискано допълнително становище, в което да изясни, защо е налице такова несъответствие в информацията за валидността на сумата от 1 лв., както и коя информация от двете е вярна.

Изискано е също да изясни, как е закупен предплатен пакет „А1 Комфорт М.“ и включен ли е той в заплатената сума в размер на 14,90 лв. за смяна на SIM карта, след като жалбоподателите твърдят, че друга сума, освен посочената не е плащана.

На 01.07.2025 г. на електронната поща на КЗП В.: [електронна поща] е получено писмо вх. № Ц-03-4223, в което търговецът е посочил, че при извършена проверка е установил, че поради човешка грешка кодовете за датата на изтичане на валидността на сумата по баланса и за датата на валидността на картата в приложението Моят А1 са били разменени. Несъответствието е коригирано и валидността на сумата от 1 лв. е била до 10.06.2025 г., а на картата - до 12.04.2026 г., както е посочено в съобщението, изпратено до потребителя. Уточнил е, че потребителят е заплатил само сумата от приложения към жалбата касов бон, т.е. за смяна на SIM карта.

На 01.07.2025 г. е изпратено писмо на електронната поща на упълномощеното от търговеца лице P.S.@dl.ba. предоставило и предходната информация, с което е изискано да отговори на още допълнителни въпроси по казуса.

На 08.07.2025 г. на електронната поща на ТО М. търговецът е посочил, че в конкретния случай предоставената карта не е сработила и се е наложило предоставянето на нова.

Отново е посочил, че на 10.03.2025 г. СИМ картата е предоставена с оглед избягване на последващи проблеми и ескалации. За изискваната сума в размер на 14,89 лв. за смяна на СИМ карта, която не е могла да бъде активирана от служителя на „А1 България“ ЕАД, е посочил, че всяка смяна на СИМ карта води до такса за услугата, но с оглед клиентски ориентираната политика на А1, таксата е компенсирана.

По отношение активирания предплатен пакет А1 Комфорт М. търговецът е отговорил, че потребителят е избрал този пакет, като с оглед избягване на последващи проблеми и ескалации, не му е изисквана такса. Уточнил е, че пакетите, които могат да бъдат закупени са обявени на официалната интернет страница на адрес: [https://7www.a1.bg/prepaid-paketi.](https://7www.a1.bg/prepaid-paketi), като потребителите заплащат цената на избрания пакет.

От становището се разбира, че заради заплатената сума за смяна на СИМ карта търговецът е компенсирал потребителя с предплатен пакет А1 Комфорт М.. При направена справка на интернет страницата на търговеца е установено, че предплатен пакет М. се предлага на цена 10 лв., от което следва, че с безплатното му активиране не е компенсирана заплатената от потребителя сума в размер на 14,89 лв. за смяна на СИМ картата.

С оспорената Заповед е забранено на „А1 България“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК], при упражняване на своята дейност да използва нелоялна търговска практика, по смисъла на чл.68г, ал.1, във връзка с чл.68в от Закона за защита на потребителите, а именно: да отказва да приема заявление за пренос на номер на предплатена карта с мотив, че не е налична в обекта СИМ карта; да изисква неправомерно сума за смяна на СИМ карта, която не е могъл да активира, поради отчетена негова грешка в системата му; да предоставя на потребителите информация /в т.ч. в приложението Моят А1 на интернет страницата му/ за валидността на предплатена СИМ карта и за сумата по нея, която не съответства на реалната.

В акта се излагат мотиви, че търговецът е извършил поредица от действия, които противоречат на изискването за добросъвестност и професионална компетентност. Посочва, че на 10.03.2025 г., при подаване на заявлението от потребителя за пренасяне на номер на предплатена карта, не е било необходимо да му бъде предоставена СИМ карта, а едва след като номерът е пренесен в мрежата на А1 и то да бъде предоставена безплатно. Търговецът обаче е приел заявлението на потребителя едва след като му е осигурил СИМ карта, която впоследствие се е оказало, че е дефектна и не може да бъде активирана. Посочва се още, че видно от предоставената кореспонденция по време на проверката в обекта и становището на търговеца, на 12.03.2025 г. мобилният оператор е изискал неправомерно сума в размер на 14,89 лв. за смяна на СИМ карта, която не е могъл да активира, поради отчетена грешка в системата му, без потребителят да има вина за това. Освен това, независимо, че предплатеният пакет „А1 Комфорт М.“ е предоставен като компенсация, без потребителят да е заплатил сума за него, на 14.03.2025 г. търговецът му е предоставил невярна информация в приложението „Моят А1“ на интернет страницата си досежно валидността на сумата от 1 лв. и за валидността на картата.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – председателя на Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ. В тази връзка съдът приема, че не се констатира порок на акта по смисъла на чл. 146, т. 1 АПК. Неоснователно се явява наведеното от жалбоподателя възражение за нищожност на оспорения акт, обосновано със съображения, че Председателят на КЗП няма необходимата компетентност да издаде процесната заповед, обосновани с приложимост в настоящия случай на разпоредбите на Закона за електронните съобщения/ЗЕС/, а компетентен орган била Комисията за регулиране на съобщенията. Съгласно чл. 1 от ЗЕС, този закон урежда обществените отношения, свързани с осъществяване на електронни съобщения, както и надзора над дейността на доставчиците на посреднически услуги за спазването на Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Акт за цифровите услуги) (ОВ, L 277/41 от 27 октомври 2022 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2022/2065", и взаимодействието между компетентните органи при осъществяването му. За разлика от ЗЕС, една от целите на Закона за защита на потребителите е да се осигури защита на правото на потребителя на информация за предлаганите стоки и услуги от търговеца, включително и от нелоялни търговски практики по време на и след отправяне предложението от търговеца за сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. Мобилните оператори не са изключени от обхвата на ЗЗП и в частност разпоредбите, забраняващи прилагането на нелоялни търговски практики. Отделно от това следва да се посочи, че съгласно чл. 41 ЗПК контролът за спазване на разпоредбите му е възложен на Комисията за защита на потребителите, като според ал. 5 на тази разпоредба председателят на Комисията за защита на потребителите има право да: 1. разпорежда писмено на нарушителя да преустанови нарушението на този закон; 2. изиска от нарушителя да декларира, че ще преустанови нарушението; 3. разпорежда прекратяване или забрана на всяко нарушение на закона и ако е необходимо, да направи разпореждането обществено достояние, т. е. законово предвидено е прилагане на ПАМ при установени нарушения.

Съдът намира, че процесната заповед е издадена в изискуемата писмена форма,

посочени са както фактическите, така и правните основания за издаването ѝ, което осигурява възможност на жалбоподателя да разбере волята на административния орган и да организира адекватно защитата на правата и интересите си. Мотивите на акта, като единство от фактически и правни основания за издаването му, имат съществено значение и при осъществяване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения акт като нарушение на неговата форма. В случая са налице ясни мотиви и разпоредителна част, от които по несъмнен начин може да се направи извод какви са причините за постановената забрана за използване на нелоялна заблуждаваща търговска практика. Предвид това съдът приема, че не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК.

Не са налице и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Спазени са специалните административнопроизводствени правила по ЗЗП. Установи се от приетите по делото писмени доказателства, че административното производство е образувано в съответствие с чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП. В хода му са изяснени релевантните за случая факти и са събрани относимите доказателства. Извършена е съответната проверка от длъжностни лица на КЗП. Не са налице нарушения по смисъла на чл. 35 и чл. 36 АПК - представените документи и са обсъдени при издаване на заповедта. В този смисъл неоснователно се явява поддържаното с жалбата възражение за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Не се спори по делото, че жалбоподателят има качеството "търговец" по см. на § 13, т. 2 ДР на ЗЗП - всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. В това му качество оспорващото дружество прилага търговска практика – извършва смяна на SIM карта.

Според дефиницията, съдържаща се в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, "търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Следователно законът не поставя като изискване, за да бъде определена дадена дейност като търговска

практика, повторяемост на действията. Предоставянето и сключването на договори несъмнено означава "търговска практика" по смисъла на § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП.

С разпоредбата на чл. 68 г, ал. 1 от ЗЗП е дадена легалната дефиниция на нелоялна търговска практика - "търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители". "Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" пък е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика /§ 13, т. 25 от ДР на ЗЗП/. С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета /§ 3а, т. 12 от ДР на ЗЗП/. Съгласно § 18 от Преамбюла на Директивата "съобразно принципа на пропорционалност и с оглед ефективното прилагане на защитните мерки, съдържащи се в нея, настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности, но също така съдържа разпоредби, които имат за цел да предотвратят злоупотребата с потребители, чиито качества ги правят особено уязвими към нелоялни търговски практики".

Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на нелоялна търговска практика следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

В конкретния случай, по отношение на дружеството е забранено да отказва да приема заявление за пренос на номер на предплатена карта с мотив, че не е налична в обекта SIM карта; да изисква неправомерно сума за смяна на SIM карта, която не е могъл да активира, поради отчетена негова грешка в системата му; да предоставя на потребителите информация /в т.ч. в приложението Моят А1 на интернет страницата му/ за валидността на предплатена SIM карта и за сумата по нея, която не съответства на реалната.

По делото не се спори, а и от доказателствата се установява, че поради грешка на мобилния оператор кодовете за датата на изтичане на валидността на сумата по баланса и за датата на валидността на картата в приложението Моят А1 са били разменени, което е довело до невъзможност на потребителя да установи сумата по баланса на предплатената SIM карта. От доказателствата по делото се установи още, че поради невъзможност на мобилния оператор да осигури работеща SIM карта при пренасянето на мобилния номер на потребителя в неговата мрежа безплатно, той неправомерно е таксувал сума в размер на 14,89 лв. за смяна на SIM карта. За да бъдат изпълнени изискванията на ЗЗП за защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики, т. е. на потребителя да бъде предоставена по ясен и разбираем начин информацията за основните характеристики на стоките и услугите, доколкото в случая се касае за мобилен телефонен номер и предплатена SIM карта.

Не на последно място следва да се отбележи, че понятието "Добросъвестност и професионална компетентност" е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца. /§ 13, т. 28 от ДР на ЗЗП/. С оглед установените факти по случая става ясно, че дружеството жалбоподател неправомерно изисква такса за услуга, която е следвало да извърши безплатно. С тези си действия дружеството мобилен оператор освен, че уврежда икономическите интереси на потребителите, действа и в противоречие с изискванията за добросъвестност и професионална компетентност, в качеството си на по-силна страна в договорните отношения.

По изложените съображения съдът намира, че процесният акт е издаден в съответствие с материалния закон.

Оспорваният административен акт съответства и на целта на закона, формулирана в чл. 68б, вр. чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП - осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед на председателя на КЗП е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна, а подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на жалбоподателя не се дължат разноски, като следва да

бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 102,26 евро/ 200 лева, съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 76 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от „А 1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД срещу Заповед № 6619/30.07.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП).

ОСЪЖДА „А 1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с ЕИК: [ЕИК], представлявано от А. В. Д. и М. М., да заплати на Комисия за защита на потребителите сумата от 102,26 евро/ 200 лева, разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението на страните.